

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu**, se sídlem Cejl 48/50, 602 00 Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2007, č. j. SpKrú 40922/2007/ODSH/My, o námitce podjatosti vznesené ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 52 Ca 48/2007 vůči soudkyním Mgr. Petře Venclové a JUDr. Drahomíře Lukešové,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích Mgr. Petra Venclová a JUDr. Drahomíra Lukešová **n e j s o u v y l o u č e n y** z projednávání a rozhodování právní věci vedené pod sp. zn. 52 Ca 48/2007.

O d ů v o d n ě n í :

U Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích probíhá řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, zahájené žalobcovým návrhem doručeným soudem dne 1. 11. 2007, v němž se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Přelouč ze dne 20. 6. 2007, jímž byla povolena stavba „Stupeň II Přelouč“.

V podání doručeném krajskému soudu elektronicky dne 20. 11. 2007 vznesl žalobce námitku podjatosti vůči soudkyni Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, Mgr. Petře Venclové. Tvzenou podjatost zakládá žalobce na tom, že uvedená soudkyně byla členkou senátu, který žalobu občanského sdružení Svoboda zvířat Hradec Králové ze dne 10. 4. 2004 proti vydání „závazného stanoviska k zásahu do významného krajinného prvku (řeka Labe a její niva) stavbou plavebního stupně Přelouč II.“ svým usnesením ze dne 31. 1. 2005 sp. zn. 52 Ca 30/2004 odmítnul jako neodůvodněnou. Toto občanské sdružení pak prostřednictvím advokáta Mgr. Ludřka Šikuly podalo dne 3. 3. 2005 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, o níž tento ani po 2,5 letech nerozhodl (přitom pro předmětnou stavbu bylo již vydáno žalobou napadené stavební povolení).

Dále Mgr. Venclová jako pověřená členka senátu soudu také rozhodovala o žalobě žalobce a výše uvedeného občanského sdružení podané advokátem Mgr. Ludřkem Šikulou dne 27. 2. 2006 proti vydání územního rozhodnutí pro stavbu plavebního stupně Přelouč II. Ve svém usnesení ze dne 2. 8. 2006, č. j. 52 Ca 14/2006 - 11 pak Mgr. Venclová jako pověřená členka senátu rozhodla o tom, že soudní řízení přeruší do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne o podané kasační stížnosti Ministerstva životního prostředí a Ředitelství vodních cest

ČR proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2006, č. j. 7 Ca 25/2004 - 34 (u Nejvyššího správního soudu je spis veden pod sp. zn. 6 As 48/2006), kterým bylo na základě žaloby občanského sdružení Svoboda zvířat Hradec Králové soudem zrušeno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí k zásahu do biotopů zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin dle zákona č. 114/1992 Sb. Podle žalobce bylo vydání usnesení č. j. 52 Ca 14/2006 - 11 nesprávné, neboť nedůvodně váže zkoumání žaloby proti vydání územního rozhodnutí pro plavební stupeň Přelouč na soudní spor o zákonnosti jiného samostatného (nezávislého) správního rozhodnutí, které s územním rozhodnutím přímo nesouvisí (a ani se ve zmíněné žalobě o něm nepíše). Tento jiný soudní spor „probíhá“ už více než rok u Nejvyššího správního soudu. Žalobce během posledních čtyř let poměrně často hledá spravedlnost u nezávislé soudní moci podáváním žalob ve správním soudnictví, ale se situací, že by soud vázal vedení soudního řízení na rozhodnutí jiného soudu potažmo na kasační stížnost, se ještě nesetkal.

Vzhledem k tomu, že další členkou senátu, který vydal dle žalobce sporné usnesení sp. zn. 52 Ca 30/2004, je případná náhradnice Mgr. Venclové, JUDr. Drahomíra Lukešová, doporučuje žalobce, aby třetí členkou senátu byla namísto Mgr. Petry Venclové JUDr. Marie Pavlíčková. Senát by tedy dle žalobce měl mít toto složení: JUDr. Jan Dvořák (předseda), JUDr. Marie Pavlíčková (členka) a Mgr. Monika Chaloupková (členka).

Mgr. Petra Venclová ve svém vyjádření ze dne 20. 11. 2007 uvedla, že jí nejsou známy žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti se zřetelem na vztah k předmětu řízení, k účastníkům řízení či k osobám na řízení zúčastněným. JUDr. Drahomíra Lukešová ve vyjádření ze stejného dne uvedla, že jak k věci, tak k účastníkům a osobám zúčastněným na řízení není v žádném ohledu ve vztahu předvídaném § 14 odst. 1 o. s. ř. a necítí se podjatá.

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích poté postoupil věc Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž přísluší rozhodnout o námitce podjatosti v souladu s § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení soudkyně Mgr. Venclové z projednávání a rozhodování dané věci, a to z následujících důvodů:

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán. Mgr. Venclová se rovněž nepodílela na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení. „Předchozí soudní řízení“ je přitom třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv soudní řízení, jehož byl žalobce účastníkem, resp. které by se týkalo stejného předmětu) nýbrž instančně: vyloučen by tak byl soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu.

O tento případ se tu však nejedná, neboť odmítnutí žaloby proti „závaznému stanovisku k zásahu do významného krajinného prvku (řeka Labe a její niva) stavbou plavebního stupně Přelouč II.“ není rozhodnutím, které by instančně předcházelo rozhodování o nyní projednávané žalobě.

Žalobce dále vytýká soudkyni Mgr. Venclové, že v jiné věci, kde je účastníkem řízení žalobce, rozhodla o přerušení řízení, což žalobce považuje za nesprávné. Taková námitka však není důvodná, neboť podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. poslední věty nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Namítá-li žalobce, že se s přerušením řízení ve své dosavadní praxi ještě nesetkal, lze jen uvést, že se jedná o postup zcela běžný a zákonem aprobovaný.

S ohledem na výše uvedené neobstojí ani námitka podjatosti uplatněná žalobcem vůči soudkyni JUDr. Lukešové, neboť i zde žalobce argumentuje pouze jejím rozhodováním v jiné věci, což nelze považovat za důvod k vyloučení této soudkyně.

Závěrem je vhodné podotknout, že není-li žalobce spokojen s výsledkem některého z právních sporů, které vedl či vede před krajským soudem, má možnost domáhat se po jejich pravomocném skončení nápravy prostřednictvím opravného prostředku (kasační stížnosti); institut podjatosti však k nápravě případných pochybení krajského soudu neslouží a není ani platformou pro žalobcovu polemiku s názory krajského soudu.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu